

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 20 października 2022 r.

DNR-5.730.230.2021.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 196 / 2022

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Zabawkowej Kariny sp. z o.o. z siedzibą w Babicach Nowych o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 sierpnia 2022 r., nr DNR-2/160/2022, postanawiam:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej jako „k.p.a.”) w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2022 r. poz. 5, dalej jako ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 2 nakładającego na Zabawkową Karinę sp. z o.o. z siedzibą w Babicach Nowych karę pieniężną w wysokości 5 000 (słownie: pięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki: REKIN-986-39, kod EAN: 7460801015710, niezgodnej z wymaganiami rozporządzenia.

UZASADNIENIE

W toku kontroli nr KJ-D-Cz.8361.38.2021, KJ-D-Cz.8361.75.2021, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach Delegatura w Częstochowie stwierdzili w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy m. in. zabawkę: REKIN-986-39, kod EAN: 7460801015710, (dalej jako: „wyrób”, „zabawka”).

Kontrolowany przedsiębiorca zakupił wyrób (w liczbie 96 sztuk) od importera Zabawkowa Kraina sp. z o.o. z siedzibą w Babicach Nowych, dalej jako: „strona postępowania”, co wynika z faktury VAT nr F/000207/19 z dnia 1 sierpnia 2019 r.

Strona postępowania na żądanie inspektorów przedłożyła fakturę INVOICE NO.: WARS190618S412 z dnia 18 czerwca 2019 r., potwierdzającą nabycie 480 sztuk wyrobu od chińskiego przedsiębiorcy – GADS GROUP HONG KONG COMPANY LIMITED, dokument SAD z dnia 31 lipca 2019 r. oraz deklarację zgodności wyrobu z dnia 20 lipca 2019 r.

Zabawka REKIN-986-39, kod EAN: 7460801015710 to tak zwana „pchanka” służąca do popychania przez dziecko za pomocą montowanego do otworu umieszczonego w tylnej płetwie zwierzątka, dołączonego do zabawki elementu w postaci plastikowej rurki. W zestawie znajduje się również element montowany na drugim końcu rurki i umożliwiający popychanie zabawki.

W opakowaniu umieszczono również płetwy boczne, które należy zamontować zgodnie z załączoną instrukcją graficzną umieszczoną na opakowaniu. Opakowanie stanowi przezroczysty worek z tworzywa sztucznego.

Do opakowania dołączona jest etykieta, zawierająca wymagane przepisami informacje i znaki graficzne, w tym informacje umożliwiające identyfikację zabawki, informacje dotyczące producenta oraz importera zabawki, ostrzeżenia oraz znak CE.

W toku kontroli stwierdzono, iż oceniana zabawka została nieprawidłowo zakwalifikowana do grupy wiekowej, tj. dla dzieci powyżej 36 miesiąca życia. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach Delegatura w Częstochowie dokonując oględzin przedmiotowej zabawki biorąc pod uwagę jej funkcję i cechy charakterystyczne zakwalifikowali ją zgodnie z wytycznymi ISO/TR 8124-8:2016 „Bezpieczeństwo zabawek - Część 8: Wytyczne dotyczące określania wieku” do Tabeli A.1.-A.Kategori 1 Zabawki do aktywności sensorycznej - Podkategoria 1.19 Zabawki do popychania i ciągnięcia lub toczenia, wyposażone w linkę lub uchwyt z przeznaczeniem dla dzieci od 19 miesiąca. Na opakowaniu zabawki niezasadnie umieszczono ostrzeżenie o treści: „*UWAGA! Nieodpowiednie dla dzieci poniżej 3 lat !*” wraz ze znakiem graficznym ostrzegawczym dotyczącym wieku (0-3), co narusza w § 5 ust. 9 rozporządzenia w zw. z pkt 7.2.1-7.11 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia na zabawkach nie mogą być umieszczone ostrzeżenia, o których mowa w pkt 7.2.1-7.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jeżeli są one sprzeczne z przewidywanym użytkowaniem zabawki, określonym na podstawie ich funkcji, rozmiarów i charakterystyki.

W efekcie badań laboratoryjnych (sprawozdanie z badań nr 138/2021 z dnia 30 czerwca 2021 r.) przeprowadzonych na zlecenie Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie wykazano zaniżoną grubość arkuszy foli opakowania. Grubość arkusza I wnosi 0,0318mm niepewność wyniku 0,0049mm² zaś arkusza Wskazane nieprawidłowości powodują, iż zabawka jest niezgodna z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w zw. z pkt 1.5 załącznika

nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do ww. rozporządzenia. II 0,0319mm niepewność wyniku 0,0050mm², dla których wartość średniej grubości powinna mieć 0,038mm. Powyższe jest niezgodne z wymaganiami punktu 6a normy PN-EN 71-1+A1:2018-08 Bezpieczeństwo zabawek. Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne, zgodnie z którymi folia z tworzywa sztucznego oraz torebki wykonane z elastycznego tworzyw sztucznych wykorzystywane jako opakowania zewnętrzne lub wewnętrzne powinny mieć średnią grubość wynoszącą 0,038 mm lub więcej, podczas badania przeprowadzonego zgodnie z pkt 8.25.1

Wskazane nieprawidłowości powodują, iż zabawka jest niezgodna z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w zw. z pkt 1.5 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz.U. z 2019 r. poz. 1816), dalej jako: „rozporządzenie”.

Mając na uwadze stwierdzoną niezgodność, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał akta z przeprowadzonej kontroli Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”), celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie i pismem z dnia 26 listopada 2021 r. zawiadomił Zabawkowa Kraina sp. z o.o. z siedzibą w Babicach Nowych o wszczęciu postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzenia do obrotu przez Zabawkową Krainę sp. z o.o. z siedzibą w Babicach Nowych zabawki REKIN-986-39, kod EAN: 7460801015710, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w zw. z pkt 1.5 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia – z uwagi na zaniżoną grubość arkuszy folii opakowania. Grubość arkusza I wnosi 0,0318mm niepewność wyniku 0,0049mm² zaś arkusza II 0,0319mm niepewność wyniku 0,0050mm², dla których wartość średniej grubości powinna mieć 0,038mm oraz niezgodnej z § 5 ust. 9 rozporządzenia;
- 2) nałożenia na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu zabawki niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w zw. z 1.5 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia;
- 3) ustalenia opłaty związanej z badaniami zabawki, przeprowadzonymi przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Do UOKiK wpłynęło w dniu 3 lutego 2021 r. pismo strony postępowania z dnia 27 stycznia 2022 r., w którym oświadczyła, że przedstawiona faktura WARS190618S412 z dnia 18 czerwca 2019 r. stanowi jedyny dowód zakupu tej zabawki, na podstawie którego zakupiła 480 szt., zaś

całkowita liczba dostarczonych do odbiorców wyrobów to 431 sztuk, 49 sztuk wyrobu było uszkodzonych i zostały zniszczone. Oświadczyła również, iż nie posiada na stanie magazynowym kwestionowanego wyrobu. Ponadto dołączyła pełną listę 11 odbiorców wyrobu. Strona postępowania wskazała również średnią cenę sprzedaży 5,40-6,83 zł netto za sztukę.

Ze względu na stwierdzone niezgodności, postanowieniem z dnia 28 lutego 2022 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami lub wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach – poprzez zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej <https://zabawkowakraina.eu/>, jednocześnie wyznaczając termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Strona postępowania została poinformowana jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjęcia ww. działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 18 maja 2022 r.

Strona postępowania nadała listem poleconym za pośrednictwem operatora pocztowego pismo w dniu 23 czerwca 2022 r. (data wpływu do UOKiK: 28 czerwca 2022 r.) zawierające dowody wycofania wyrobu z obrotu, tj. oświadczeń od 7 odbiorców o braku na stanie magazynowym wyrobu, 1 oświadczenie odbiorcy o posiadaniu na stanie magazynowym 3 sztuk wyrobu oraz 2 faktury korygujące od 2 odbiorców potwierdzających zwrot 34 sztuk wyrobu, a także poinformowała, że jeden z obiorców wyrobu nie prowadzi już działalności gospodarczej (zgodnie z uzyskaną informacją z Głównego Urzędu Statystycznego przedsiębiorca zakończył swoją działalność). Strona postępowania dołączyła oryginał Gazety Nasz Dziennik z dnia 6 czerwca 2022 r. z zamieszczonym ogłoszeniem oraz umieściła komunikat na swojej stronie internetowej.

Pismem z dnia 30 czerwca 2022 r. (odebrany przez stronę postępowania w dniu 19 lipca 2022 r.) Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania, że przekazała część dowodów z uchybieniem 30 - dniowego terminu wyznaczonego w postanowieniu Prezesa UOKiK z dnia 28 lutego 2022 r. Przesłane dowody w postaci 3 oświadczeń odbiorców, którzy oświadczyli, że nie posiadają na stanie magazynowym niezgodnego wyrobu zawierają braki formalne, gdyż przesłano kopie oświadczeń nie poświadczonych za zgodność z oryginałem przez uprawnioną osobę, zatem wezwał stronę do uzupełnienia braków formalnych. Jednocześnie poinformował stronę postępowania o przysługującym jej – przed wydaniem decyzji – prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przedstawienia swojego stanowiska w sprawie w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania pisma.

W dniu 26 lipca 2022 r. strona postępowania uzupełniła braki formalne i przedłożyła 2 oświadczenia o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym oraz 1 oświadczenie odbiorcy o posiadaniu na stanie magazynowym 3 sztuk wyrobu niezgodnego z wymaganiami.

Po ponownej analizie przesłanego materiału dowodowego Prezes UOKiK pismem z dnia 4 sierpnia 2022 r. poinformował stronę postępowania, iż nie okazano wystarczających, wymaganych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z 28 lutego 2022 r. Przedstawiono oświadczenie jednego z odbiorców o posiadaniu na stanie magazynowym 3 sztuk zabawki, a nie przedłożono faktury korygującej, potwierdzającej jej zwrot oraz brak jest oświadczenia strony postępowania, że znajdujące się w jej posiadaniu i zwrócone wyroby nie będą ponownie wprowadzane do obrotu.

Strona postępowania nadała listem poleconym pismo z dnia 18 sierpnia 2022 r. (data wpływu do UOKiK: 23 sierpnia 2022 r.) w którym zawarła oświadczenie, że posiadany na stanie wyrób, w tym wycofany z obrotu nie będzie ponownie wprowadzony do obrotu oraz dalej udostępniany. Strona postępowania również odniosła się do braku faktury korygującej dla 1 odbiorcy posiadającego na swoim stanie magazynowym 3 sztuki wyrobu, że do dnia 18 sierpnia 2022 r. wyrób nie został jej zwrócony w związku z tym nie została wystawiona faktura korygująca. Odbiorca posiadający niezgodny wyrób został poinformowany o obowiązku wycofania zabawki ze sprzedaży i zwrocie jej do importera. Strona postępowania do ww. pisma dołączyła fakturę korektę świadczącą o zwrocie 3 sztuk niezgodnego wyrobu od ww. odbiorcy.

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2022 r., nr DNR-2/160/2022 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie wprowadzonej do obrotu przez stronę postępowania zabawki, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia i w zw. z pkt 1.5 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia niezgodnej z § 5 ust. 9 rozporządzenia, umorzył postępowanie administracyjne, w związku z tym, że ww. wyrób został wycofany z obrotu oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu;
- II. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w zw. z pkt 1.5 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia;

- III. na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:
- a) ustalił opłatę związaną z badaniami zabawki w wysokości 313,00 zł (słownie: trzysta trzynaście złotych 00/100),
  - b) zobowiązał stronę postępowania, do poniesienia opłaty związanej z badaniami zabawki w ustalonej wysokości w wysokości 313,00 zł (słownie: trzysta trzynaście złotych 00/100).

Powyższa decyzja została doręczona stronie postępowania w dniu 2 września 2022 r.

W dniu 21 września 2022 r. wpłynął do Urzędu (data nadania 15 września 2022 r.) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 26 sierpnia 2022 r., nr DNR-2/160/2022 (dalej jako „zaskarżona decyzja”) wnosząc o „anulowanie nałożonej kary pieniężnej i porzestanie na pouczeniu”.

We wniosku podniesiono, że stwierdzona niezgodność dotyczyła grubości folii opakowania, a na zabawce jest informacja, że osoba dorosła po rozpakowaniu zabawki powinna usunąć folię poza zasięg dziecka. Ponadto zabawka posiadała certyfikat, w którym fabryka zapewnia, że w produkcji dotrzymuje wszystkich norm unijnych, a z braku specjalistycznych narzędzi strona postępowania nie może tego sprawdzić.

W zakresie wysokości nałożonej kary strona postępowania wskazała, że współpracowała i terminowo poza jednym przypadkiem, przedstawiała wymagane dokumenty, jest to mała firma, ponieważ strona postępowania zatrudnia tylko jednego pracownika. W decyzji wysokość korzyści majątkowej wyliczono na 2 407,34 zł, ale nie wzięto pod uwagę faktycznego kosztu zakupu zabawki i faktyczny zysk ze sprzedaży wyniósł 727,08 zł. Bardzo dużym obciążeniem dla firmy był sam fakt wycofania zabawki od kontrahentów i wystawienie faktur korygujących na 99 sztuk oraz koszt ogłoszenia prasowego i koszty badań w wysokości łącznie około 1 500 zł, zważywszy na problemy finansowe związane z pandemią (lata 2020 i 2021 zostały zamknięte ze znaczną stratą finansową i podobnie rok 2022 również będzie zamknięty ze stratą).

Pismem z dnia 23 września 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż toczy się postępowanie w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

Strona postępowania nie skorzystała ze swoich uprawnień.

**Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
zważył co następuje:**

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice – narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniają się poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – nie przysługuje odwołanie lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

We Wniosku żądanie strony zostało określone jednoznacznie, poprzez wskazanie, że strona postępowania kwestionuje zasadność rozstrzygnięcia w zakresie wysokości nałożonej na nią kary pieniężnej i w związku z tym wniosła o jej „anulowanie i przestanie na pouczeniu”.

Należy podkreślić, że postępowanie odwoławcze jest oparte na zasadzie skargowości. Organ II instancji nie może nigdy działać z urzędu. Postępowanie odwoławcze może być uruchomione tylko w wyniku podjęcia przez uprawniony podmiot czynności procesowej – wniesienia odwołania bądź też wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy. W orzecnictwie sądów administracyjnych i doktrynie powszechnie przyjmuje się, iż dopuszczalne jest zaskarżenie decyzji w części, w sytuacji gdy pozostałe zawarte w takiej decyzji rozstrzygnięcia mogą samodzielnie funkcjonować w obrocie prawnym. Nieodzownym elementem odwołania jest

niezadowolenie odwołującego się ze ściśle określonego rozstrzygnięcia pierwszoinstancyjnego. W postępowaniu odwoławczym nie jest zatem wyłączona zasada rozporządzalności. Od woli strony zależy bowiem wszczęcie tego postępowania oraz - co do zasady - także jego zakres.

Jeżeli odwołujący jednoznacznie nie ogranicza swego żądania, to niewątpliwie należy przyjąć, że zaskarża on decyzję pierwszoinstancyjną w całości. Wówczas organ odwoławczy powinien ponownie rozpatrzyć całą sprawę administracyjną, która stanowiła przedmiot rozstrzygnięcia organu I instancji. Natomiast w przypadku, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną w określonej części, to organ II instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła tylko rozstrzygnięcie dotyczące wysokości nałożonej kary pieniężnej, co stanowi pkt II zaskarżonej decyzji, zatem rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I i III tej decyzji jest ostateczne z upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Tak więc Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek Wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

Na wstępie należy przypomnieć, że podczas kontroli stwierdzono opatrzenie zabawki nieprawidłowym ostrzeżeniem, że zabawka jest przeznaczona dla dzieci w wieku powyżej 36 miesiąca życia, podczas gdy z uwagi na funkcję oraz cechy charakterystyczne zabawka ta jest przeznaczona dla dzieci od 19 miesiąca. Badania laboratoryjne wykazały zaniżoną grubość arkuszy folii opakowania.

Ze względu na stwierdzone niezgodności, postanowieniem z dnia 28 lutego 2022 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej oraz na stronie internetowej strony postępowania.

Na dzień wymagalności ww. postanowienia, czyli do dnia 17 czerwca 2022 r. do organu nie wpłynęły żadne dowody potwierdzające wykonanie nałożonego obowiązku.

Po wyznaczonym terminie, przy piśmie z dnia 22 czerwca 2022 r., nadanym w dniu 23 czerwca 2022 r. strona postępowania przedstawiła 7 oświadczeń kontrahentów o nieposiadaniu zabawki na stanie, oświadczenie jednego z kontrahentów o posiadaniu 3 szt. zabawki, 2 faktury korygujące wystawione dwóm kontrahentom na łącznie 34 szt. zabawki oraz egzemplarz gazety Nasz Dziennik z 6 czerwca 2022 r. z opublikowanym komunikatem. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że z jednym przedsiębiorcom nie ma kontaktu i że być może nie prowadzi on już działalności.

W dniu 29 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK dokonał sprawdzenia, że wskazany przedsiębiorca, z którym nie ma kontaktu zakończył działalność gospodarczą co wynika z wpisu CEIDG, a także potwierdził, że strona postępowania na swojej stronie internetowej opublikowała powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

Następnie na wezwanie organu strona postępowania w wyznaczonym terminie usunęła braki formalne przedłożonych dowodów oraz po poinformowaniu przez organ o brakujących dowodach, przedłożyła je.

W efekcie podjętych przez stronę postępowania działań wyrób został wycofany z obrotu, co potwierdzają przedłożone dowody (oświadczenia o braku wyrobu na stanie oraz faktury korygujące od 10 kontrahentów, natomiast jedenasty zakończył działalność gospodarczą) oraz konsumenci zostali powiadomieni o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami poprzez zamieszczenie ogłoszeń w gazecie o zasięgu ogólnopolskim i na stronie internetowej strony postępowania.

Podjęte przez stronę postępowania działania doprowadziły do umorzenia postępowania na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ponieważ wyrób został wycofany z obrotu i powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Przechodząc do rozważań dotyczących zasadności i wysokości nałożonej kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest importerem wyrobu, jak również, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Oznacza to, że wyczerpane zostały ustawowe przesłanki nałożenia kary za ww. naruszenie, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje sankcje karne za naruszenie ww. obowiązku.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Stosownie do przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do obowiązków importera należy m.in.

- wprowadzanie do obrotu wyłącznie wyrobu, który spełnia wymagania (art. 16 pkt 1);
- niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (pkt 11);

- na żądanie organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3, współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (art. 16 pkt 14).

Poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 28 lutego 2022 r. i doręczone stronie postępowania w dniu 18 maja 2022 r., zatem termin 30-dniowy na jego wykonanie upływał z dniem 17 czerwca 2022 r. i jak zostało to wykazane powyżej, postanowienie to zostało wykonane przez stronę postępowania, jednakże wszystkie dowody zostały przekazane po terminie, tj. zostały nadesłane przy piśmie z dnia 22 czerwca 2022 r. (nadane 23 czerwca 2022 r.) oraz przy piśmie z dnia 18 sierpnia 2022 r. (nadane tego samego dnia), a w przesyłce która wpłynęła do Urzędu w dniu 26 lipca 2022 r. (nadana 22 lipca 2022 r.) zostały usunięte braki formalne 3 dowodów przedłożonych przy wcześniejszym piśmie.

Odnosząc się do podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumentu o terminowym dostarczaniu dokumentów, poza jednym przekroczeniem terminu, Prezes UOKiK wyjaśnia, że twierdzenie strony nie jest do końca prawdziwe. Faktycznie strona postępowania braki formalne w przedłożonej uprzednio dokumentacji uzupełniła w wyznaczony w wezwaniu terminie. Pismo z dnia 18 sierpnia 2022 r. zostało nadesłane dzień po odebraniu przez stronę postępowania pisma organu z dnia 4 sierpnia 2022 r. informującego o nieokazaniu wystarczających, wymaganych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia i

wskazującego jakich dokumentów brakuje. Należy mieć jednak na uwadze, że w postanowieniu organ zobowiązał stronę do podjęcia konkretnych działań i przedłożenia dowodów potwierdzających ich wykonanie, jednocześnie wskazując termin w jakim dokumentacja ma zostać przekazana. W postanowieniu tym zostały również wskazane dokumenty jakie strona zobowiązana jest przedłożyć w celu wykazania podjęcia danych działań. Zatem strona postępowania powinna wszystkie dowody przekazać w terminie i bez braków formalnych (w postanowieniu zostało wskazane w jakiej formie dowody powinny zostać przekazane). W efekcie trudno mówić o terminowym przekazywaniu dokumentów, skoro strona samodzielnie przekazała tylko część materiału dowodowego i brakujące dowody przekazywała dopiero po wskazaniu przez organ konkretnie jakich dowodów brakuje, a także na wezwanie organu uzupełniła braki formalne w uprzednio przekazanym materiale dowodowym. Przy czym pierwsze pismo z dowodami zostało nadane w dniu 23 czerwca 2022 r., a więc z 6-dniowym uchybieniem terminu. Zaś ostatecznie dowody zostały nadane w dniu 18 sierpnia 2022 r., czyli prawie dwa miesiące po upływie wyznaczonego terminu.

Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kar pieniężnych nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek – uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności – znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Oznacza, to że jeśli którakolwiek z okoliczności nie zaistnieje, to przesłanka ta nie będzie spełniona. Odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest twierdząca, ponieważ zostały przedstawione wszystkie dowody wycofania wyrobu z obrotu.

Jeśli zaś chodzi o znikomą wagę naruszenia prawa, to identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które

naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu – 431 szt. Co prawda wyrób został dostarczony 11 kontrahentom, lecz skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły przede wszystkim konsumentów, w tym bezpośrednio dzieci, którzy zostali poważnie narażeni na możliwość odcięcia odpływu powietrza lub uduszenia przez zewnętrzne zatkanie dróg oddechowych przez usta i nos, a także powodując niedrożność przewodu pokarmowego użytkowników wyrobu z uwagi na zaniżoną grubość arkuszy folii opakowania. W efekcie podjętych działań stronie postępowania udało się wycofać od kontrahentów zaledwie 34 sztuki, co oznacza, że u konsumentów, którzy są narażeniu nadal znajduje się 397 sztuk zabawki. Tym samym uznać należy, iż dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, mimo że strona zaprzestała naruszenia prawa, czyli nie zostały spełnione okoliczności warunkujące możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kar, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kar i poprzestania na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze

decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Rozpatrując ponownie sprawę, Prezes UOKiK dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kary, a także jej wysokości, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przesłanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada

2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane przez niego na rynek produkty były bezpieczne.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia wyrobu stwarzającego zagrożenie (ryzyko niekorzystnego wpływu na życie i zdrowie ludzkie, związanego z narażeniem na ryzyko odcięcia odpływu powietrza lub uduszenia przez zewnętrzne zatkanie dróg oddechowych przez usta i nos, a także niedrożność przewodu pokarmowego, co stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników) w znacznej liczbie (431 szt. wyrobu) oraz zasięg naruszenia był znaczny. Należy wskazać, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów oraz skala skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża. Stanowi to okoliczność obciążającą stronę postępowania.

Na niekorzyść strony przy wymierzaniu administracyjnych kar pieniężnych wpływa fakt prowadzenia wcześniej wobec niej postępowań administracyjnych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. I tak postępowania prowadzone przez Prezesa UOKiK pod sygnaturami: DNR-2.730.185.2020.MG i DNR-2.730.186.2020.MR odpowiednio na mocy ostatecznych decyzji DNR-2/24/2021 i DNR-2/186/2021 zostały umorzone ze względu na wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach. Zaś postępowanie prowadzone pod sygnaturą DNR-2.730.316.2019.WK, zakończone zostało decyzją DNR-2/99/2020 nakazującą wycofanie z obrotu zabawki i nakładającą na stronę postępowania karę pieniężną w kwocie 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Ponadto wcześniejsze postępowania dotyczyły naruszenia obowiązków tego samego rodzaju co niniejsze postępowanie, ponieważ były prowadzone w związku z wyrobami niezgodnymi z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816 z późn. zm.).

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należyłą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że przedsiębiorca jest

profesjonalistą, swoją działalność prowadzi zawodowo i to od wielu lat. Strona postępowania, jako importer, nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku, gdyż wprowadziła do obrotu wyrób niespełniający wymagań. Udostępnienie wyrobu na rynku pomimo, iż nie spełniał on wymagań przepisów prawa w tym zakresie, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Spółka podejmując takie działanie była niezależna w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Mając na względzie powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, w zakresie niedopełnienie obowiązków, wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia prawa.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, Prezes UOKiK wyjaśnia, że podjęte przez stronę postępowania działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa ocenia pozytywnie. Strona postępowania do czasu wydania zaskarżonej decyzji zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat z ogłoszeniem, przekazała wydania gazety o zasięgu ogólnopolskim zawierające wymagane ogłoszenie, 3 faktury korygujące potwierdzające zwrot łącznie 37 szt. zabawki od 3 kontrahentów, a także oświadczenia uzyskane od 7 kontrahentów o nieposiadaniu na stanie magazynowym ww. wyrobu.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. W rozpoznawanej sprawie Prezes UOKiK ustalił, że korzyść majątkowa, a więc iloczyn sprzedanych sztuk wadliwego produktu (394 szt., do obrotu zostało wprowadzone 431 sztuk zabawki i stornie w efekcie podjętych działań udało się odzyskać 37 szt.) i jednostkowej ceny sprzedaży (6,11 zł), wynosi 2 407,34 zł.

Z uwagi na zarzucenie we Wniosku przez stronę, że ustalając korzyść majątkową nie wzięto pod uwagę faktycznego kosztu zakupu zabawki i faktyczny zysk ze sprzedaży wyniósł 727,08 zł, należy wyjaśnić pojęcie korzyści majątkowej.

Korzyść majątkowa jako przesłanka wymiaru kary pieniężnej została wprowadzona do ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez ustawę o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw z dnia 15 czerwca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1338) i obowiązuje od 19 lipca 2018 r. Tak więc jest to pojęcie nowe na gruncie tej ustawy. Natomiast Prezes UOKiK już od dawna stosuje „korzyść majątkową” jako kryterium pomocnicze przy określaniu wysokości kary pieniężnej na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zatem przy definiowaniu tego pojęcia zasadnym jest sięgnięcie do utrwalonego już sposobu jego rozumienia i stosowania przez Prezesa UOKiK na gruncie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a który to sposób został pozytywnie oceniony przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

Pojęcie korzyści majątkowej zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w sposób zamierzony nie jest tożsamy z dochodem czy zyskiem. Cywilistyczne rozumienie pojęcia „korzyści majątkowej”, czyli tak jak widzi to strona postępowania, byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów prowadzonej działalności gospodarczej prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń, wynagrodzenia pracowników itp. Zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele prowadzonego postępowania. Zasadnym z tego względu jest utożsamianie korzyści majątkowej z wartością przychodu uzyskanego ze sprzedaży zakwestionowanego produktu. Przyjęcie przedstawionej przez stronę wykładni łatwo skutkować by mogło nakładaniem minimalnej czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów.

Przedostatnia z przesłanek nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ odnosi się do osoby fizycznej, zaś stroną niniejszego postępowania jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to tempo współpracy strony postępowania z Prezesem UOKiK nie było zadawalające. Przede wszystkim na taką ocenę ma wpływ przedstawienie dowodów wykonania postanowienia z dnia 28 lutego 2022 r. dopiero po wyznaczonym terminie (żaden dowód nie został przedstawiony w terminie). Ostatnie dowody zostały wpłynęły do Urzędu dopiero w dniu 23 sierpnia 2022 r. W konsekwencji podjęte przez stronę działania nie przyczyniły się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Stanowi to przesłankę obciążającą stronę postępowania.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK uznał, że kara określona w pkt II jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swoją rolę prewencyjną, a jednocześnie skutecznie skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Podsumowując, Prezes UOKiK wskazuje, że zarzuty Wniosku okazały się niezasadne, co zostało wykazane powyżej, a zatem należy utrzymać w mocy Zaskarżoną decyzję w całości.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. PREZESA

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ZASTĘPCA DYREKTORA

Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

/podpisano elektronicznie/